

Täna va Teater esitleb majahoovis ehedat narritarkust

10.08.2005 00:01
Toomas Kuter

Veel kahel augustikuu neljapäevaõhtul kutsutakse huvilisi otse Rüütli tänavalt teatrihoovi, et pakkuda tõelist tänavateatrit.

Trupi Täna va Teater liige Mart Tõnismäe on end keset linna peatänavat mugavalt sisse seadnud. Koos võluva Tene Ruubeliga, kes teatrihoovi väravat valvamas, moodustavad nad atraktiivse paari ja meelitavad "Arlekinaadi" vaatama.

Maskid, maskid, maskid

Kuigi olemuselt võib etendust võtta lustliku koguperetükina, saab iga täiskasvanu, juhul kui tal süüvimis- ja mõistmisvõime säilinud, sealt piisava annuse mõtlemisainet, mistõttu tükk ise, kui võitlusstseenid ja asisemad naljad välja jätta, on pigem elunäinud inimestele mõeldud.

Teatrihoovis istet võtnud publiku ees areneb tuttav ja teada-tuntud lugu Arlecchino salajasest kiindumusest oma sõbra Pierrot' naise Colombina vastu. Kolmnurka ohjab nii lava ees kui lava taga rahamaias ja küllalt rumal Dottore.

Iseenesest pole selles midagi uut ja erilist, ent ometi on Meelis Sarve eestvedamisel rühmatööna valminud asjalik tükk, milles peen sarkasm ja pila inimlike nõrkuste vastu. See teeb "Arlekinaadi" hõrguks.

Tegelased kasutavad ohtralt maske, mida nad isekeskis vahetavad, ette panevad ja eest ära võtavad.

Nii tekib mitmekülgne maskide paraad, mis on seda huvitavam, et osutub eluliseks. Enamikul inimestest on ka kodus salakapp, mis maskidest tulvil ja kust nad vastavalt vajadusele uue maski võtavad.

Iga situatsiooni, sündmuse ja inimese tarbeks on neil oma mask. Nende tõelist nägu ei tea keegi. Vaadake vahel, kui palju maske teile tänaval vastu jalutab. Ning kui te mõnele maskile sügavamalt silma vaadata üritate, pöörab ta tõelise palge ilmsikstulekut kartes pilgu mujale.

Mõnigi publiku hulgast tunneb laval ära need maskid, mida ta ise igapäevaelus sagedasti kasutab. Tihtipeale ei pruugi see äratundmine meeldivaks osutuda. Siit ka "Arlekinaadi" moraalne sõnum, mis groteski maski alla peidetuna paraku ülimalt tõseks osutub. Muidugi, kui vaatajal on viitsimist sellesse süüvida.

Te näete enda ees nelja põhitüüpi, keda esindavad Pierrot, Arlecchino, Colombina ja Dottore. Viiekümne minuti jooksul jookseb teie eest läbi kogu elu oma tragikoomilises ilus, ja seda sõna otseses mõttes, sest loo üks kulminatsioone ongi Arlecchino lahkumine siitilmast.

Narrilikult särav Sarv

Nõnda hakkate tahtmatult ka ise elu üle sügavamalt järele mõtlema ning kogu etendus omandab uue dimensiooni. Kuigi "Arlekinaadis" on salapärased jõud, mis kellaosutit siia-sinna nihutades Arlecchino eluküünalt lühemaks või pikemaks muudavad, pole see tavaelus võimalik. Taas võtab hallolluses maad teadmine, et aja asjatu kulutamine pole rentaabel, sest aeg on materjal, millest elu valmistatud. Siit tuleb esile "Arlekinaadi" kasvatustlik pool.

Peale moraalse ja kasvatustliku alge pakub "Arlekinaad" emotsionaalset pinget. Ega kõike elus peagi keeruliselt võtma.

Võib ka lihtsalt janti nautida, kuigi olemuselt on tükk jandist kaugel.

Ometi tekitab heatahtliku muige sügavalt õnnetu ja armuvalust pime Pierrot (Raido Keskküla), kes kogu

Mart Tõnismäe (vasakul), Tene Ruubel, Raido Keskküla ja Meelis Sarv moodustavad trupi Täna va Teater, mille esitatavat lustlikku kogupereükki "Arlekinaad" saab Pärnus Rüütli tänaval teatrihoovis sel suvel viimaseid kordi vaadata 18. ja 26. augustil kell 18.

etendust ka inglise keeles ohjab. Külmaks ei jäta naiselikult kaval ja eidelikult rumal Colombina (Tene Ruubel), kes püüab olukorda enese kasuks keerata, kuid kasutab selleks liig tavalisi nippe.

Parasjagu värve lisab Dottore (Mart Tõnismäe), kes on pidevalt millegagi seotud, olgu siis tegutsemise või laval toimuva jälgimisega.

Kogu etenduse naelaks tõuseb elurõõmsalt nukker ja igast olukorrast väljapääsu leidev ning isegi surma võitev Arlecchino (Meelis Sarv). Tegelikult on "Arlekinaad" Meelis Sarve tükk, sest tema särab etenduses kõige rohkem. Ja kuigi öeldakse, et Narr olla on narr, on sageli Narri tarkus see, mis mõtlema paneb ja sügavaima jälje jätab.

Augusti lõpuni on veel mõni nädal ja kui satute Rüütli tänaval kuulma Tõnismäe baritonaalset kutset teatrisse ning näete teatrihoovi nurgal Tene Ruubelit naeratamas, võtke see tunnike ja nautige ehedat narritarkust, mille sarmikas Sarv ette kannab.

©2002-2004 Pärnu Postimees